

ĐỨC CHA MARENGO, GIÁM MỤC CARRARA

... Tôi là Linh Mục thừa sai cao niên từng đi khắp các đại lục Âu, Á và Phi châu. Tôi gặp gỡ và quen biết nhiều Linh Mục cùng Giám Mục. Nhưng vị thánh thiện nhất mà tôi hân hạnh tiếp xúc có lẽ là Đức Cha Marengo, Giám Mục giáo phận Carrara (Bắc Ý). Cũng có thể vì quá quảng đại xả thân phục vụ tha nhân nên ngài sớm từ giã cõi đời khi tuổi chưa cao. Ngài qua đời ngày 22-10-1921. Ngài ra đi để lại niềm thương tiếc vô bờ nơi các tín hữu. Họ âu yếm nói về ngài như một vị thánh.

7 năm dài trôi qua .. người ta bắt đầu quên và không còn nhắc đến Đức Cha Marengo nữa. Thế rồi, vào một chiều chạng vạng tối, nơi tu viện các nữ tu Salésiennes (Nữ Tử Đức Bà Phù Hộ) ở Nice (Nam Pháp) nữ tu coi cổng bắt đầu đóng các cửa ra vào. Chị đang đứng nơi hành lang tu viện. Bỗng chị kinh ngạc nhận ra bóng dáng một Linh Mục đi bách bộ gần nơi cổng ra vào. Đầu vị Linh Mục hơi cúi xuống, trong tư thế của người vừa đi vừa suy niệm.

Nữ tu canh cổng thắc mắc tự hỏi:

- Ai vậy kia? Làm sao vào tu viện khi tất cả các cổng và cửa ra vào đều đóng kín?

Chị từ từ đến gần vị khách lạ. Đến nơi, chị nhận ra vị Linh Mục không ai khác là Đức Cha Marengo. Chị cuống quýt hỏi dồn dập:

- *Thưa Đức Cha, sao Đức Cha lại ở đây? Không phải Đức Cha chết rồi sao?*

Đức Cha Marengo trả lời:

- ***Chị em và mọi người bỏ quên tôi nơi Lửa Luyện Ngục! Tôi đã làm việc giúp đỡ tu viện này rất nhiều, vậy mà không ai còn nhớ cầu nguyện cho tôi nữa!***

Chị nữ tu ngạc nhiên hỏi lại:

- *Ngài còn ở Luyện Ngục sao? Một Giám mục thánh thiện như ngài vẫn còn trong Lửa Luyện Hình hay sao?*

Đức Cha Marengo buồn bã trả lời:

- ***Chỉ thánh thiện trước mặt người đời thôi chưa đủ, còn phải thánh thiện thật trước mặt THIÊN CHÚA nữa! Xin chị em nhớ cầu nguyện cho tôi!***

Nói xong câu này, Đức Cha Marengo biến mất.

Nữ tu canh cổng vội đi gặp Chị Bề Trên và kể cho Chị nghe câu chuyện vừa xảy ra. Ngay hôm sau, Chị Bề Trên và Chị coi cổng lên đường về Torino (Bắc Ý) nơi có Nhà Mẹ của các tu sĩ nam nữ Don Bosco. Hai chị gặp Cha Filippo Rinaldi (1856-1931), Bề Trên Tổng Quyền các tu sĩ Salésiens và kể Cha Bề Trên nghe câu chuyện Đức Cha Marengo hiện về xin cầu nguyện vì ngài còn bị giam nơi Lửa Luyện Hình.

Cha Bề Trên tức khắc cổ động mọi tu sĩ trong dòng cầu nguyện cho vị Giám Mục quá cố. Đặc biệt Cha cử hành

Thánh Lễ và cầu nguyện nơi Đền Thánh Đức Mẹ Phù Hộ các Giáo Hữu.

Sau một tuần, Đức Cha Marengo hiện về cũng tại tu viện các nữ tu Salésiennes ở Nice (Nam Pháp) và nói:

- Tôi đã ra khỏi Lửa Luyện Tội rồi! Xin cảm ơn lòng bác ái của mọi người! Giờ đây tôi sẽ nhớ cầu nguyện cho tất cả!

... "Ông Giuđa và các bạn chiến đấu của ông đi chôn cất những người chết. Nhưng người ta tìm thấy dưới áo của các người chết có những chiếc bùa mang hình thần Giamina, là những thứ mà luật cấm người Do thái đeo .. Mọi người liền đọc kinh cầu nguyện xin Chúa thương tha hết tội đã phạm. Còn ông Giuđa, một người cao thượng, lên tiếng hô hào dân chúng giữ mình đừng lỗi phạm lề luật. Đoạn ông quỳ gối rồi gửi về Giêrusalem, để xin dâng lễ đền tội. Đây là một việc rất tốt đẹp và thánh thiện, phát xuất bởi lòng tin vào sự sống lại .. Bởi vì, ông Giuđa cho rằng, một phần thưởng cao trọng đang chờ đợi những ai qua đời bằng an sốt sắng, vì thế ông xin lễ đền tội cho những người đã chết để họ được tha thứ tội lỗi" (Sách Macabê 2 12,39-46).

("L'Aldilà .. Stupenda realtà", Editrice Comunità, 1992, trang 202-203)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt